

11 Ιανουαρίου 2008
Αριθμ. πρωτ.: 11391/11.7.2007
Ειδ. Επιστήμονας: Ειρήνη Κυριακάκη
 ***

Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
Γενική Διεύθυνση Υγείας
Διεύθυνση Προσωπικού Ν.Π.
Τμήμα Α΄

Γενικός Γραμματέας Δημόσιας Υγείας
Γραφείο Συνεργασίας με το Συνήγορο του Πολίτη
Αριστοτέλους 17
101 87 Αθήνα

Θέμα: Αναπομπή πρακτικού με την αιτιολογία της υπέρβασης του ορίου ηλικίας-ολοκλήρωση πρόσληψης
Σχ. Το με αρ. πρωτ. 68/1.11.2007 έγγραφο του Γραφείου Συνεργασίας με τον Συνήγορο του Πολίτη

Ο Συνήγορος του Πολίτη έλαβε την υπ' αριθμ. πρωτ. 10553/11.7.2006 επιστολή του κ. ***. Σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην αναφορά αναπέμπεται με το με αρ. πρωτ. ***/31.5.2007 έγγραφο του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης το με αρ. πρωτ. ***/30.1.2007 πρακτικό του Δεύτερου Περιφερειακού Συμβουλίου Επιλογής και Αξιολόγησης Επιμελητών ΕΣΥ αναφορικά με την κρίση και επιλογή ιατρού για μια θέση Επιμελητή Β' *** του Γ.Ν. *** (αρ. προκήρυξης ***/2.8.2006), με την αιτιολογία ότι ο αναφερόμενος, αν και είχε καταταγεί πρώτος, είχε υπερβεί το όριο ηλικίας των 45 ετών, και ζητείται να γίνει επανάκριση μεταξύ των υποψηφίων των εχόντων τα απαιτούμενα προσόντα κατά την ημερομηνία λήξης της προκήρυξης της θέσης.

[...]

4. Τέλος, θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι με τον Ν. 3304/2005 (ΦΕΚ Α 16/27.1.2005) έγινε η ενσωμάτωση στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών 2000/43/ΕΚ και 2000/78/ΕΚ με τη θέσπιση γενικού πλαισίου ρυθμίσεως για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω μεταξύ άλλων και ηλικίας στον τομέα της απασχόλησης και εργασίας. Σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 του ανωτέρω νόμου προβλέπεται η κατά παρέκκλιση του άρθρου 7 παρ. 1 διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας εφόσον η μεταχείριση αυτή προβλέπεται στον νόμο προς εξυπηρέτηση σκοπών της πολιτικής της απασχόλησης της αγοράς εργασίας και της επαγγελματικής κατάρτισης. Τα δε μέσα επίτευξης των σκοπών αυτών είναι πρόσφορα και αναγκαία. Σύμφωνα με το εδάφιο γ της παραγράφου αυτής η διαφορετική μεταχείριση μπορεί ιδίως να περιλαμβάνει τον καθορισμό ανώτατου ορίου ηλικίας για την πρόσληψη με βάση την απαιτούμενη κατάρτιση για τη συγκεκριμένη θέση εργασίας ή την ανάγκη εύλογης περιόδου απασχόλησης πριν από τη συνταξιοδότηση. Παράλληλα, όπως προβλέπουν οι διατάξεις του αρ. 26 του ίδιου νόμου, «...καταργείται κάθε νομοθετική και κανονιστική διάταξη και καθίσταται άκυρη κάθε διάταξη ... η οποία είναι αντίθετη προς την, κατά τον παρόντα νόμο, αρχή της ίσης μεταχείρισης» και υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του νόμου αυτού.

Άλλωστε, πριν ακόμη από την πλήρη εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις προβλέψεις της Οδηγίας 2000/78/ΕΚ, με τις διατάξεις του αρ. 10 παρ. 11 του ν. 3051/2002 είχε ήδη προβλεφθεί ρητώς η κατάργηση κάθε ανωτάτου ορίου ηλικίας πρόσληψης ή διορισμού τακτικού προσωπικού στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, «...ειδικά όρια ηλικίας που απαιτούνται από τη φύση και τις ιδιαιτερότητες των καθηκόντων των προς πλήρωση θέσεων μπορεί να καθορίζονται με την οικεία προκήρυξη, μετά από γνώμη του οικείου φορέα και απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης».

Όπως γίνεται αντιληπτό από την εν λόγω διάταξη νόμου, η ύπαρξη **ειδικής αιτιολογίας**, στη βάση της οποίας καθίσταται έγκυρος και νόμιμος ο καθορισμός ειδικών ορίων ηλικίας, συνιστά κρίσιμο στοιχείο για την έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης. Ειδικότερα, προκειμένου να μην μπορεί να θεωρηθεί ότι το καθοριζόμενο όριο ηλικίας εισάγει διακριτική μεταχείριση κατά την έννοια των διατάξεων του προαναφερθέντος νόμου (και κατ' επέκταση της Οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου της 27^{ης} Νοεμβρίου 2000), πρέπει η ηλικία να συνιστά αποδεδειγμένα χαρακτηριστικό ουσιώδους σημασίας σε σχέση με την ικανότητα εκτέλεσης συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας.

Χαρακτηριστικά επισημαίνεται ότι, το τελικό σχέδιο νόμου του νέου υπαλληλικού κώδικα («Κύρωση Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.», με τις διατάξεις του αρ. 6 παρ. 2 απαλείφει ρητώς το ανώτατο όριο ηλικίας διορισμού και ορίζει ότι τυχόν ανώτατα όρια ηλικίας διορισμού μπορούν να καθορίζονται με τις οικείες προκηρύξεις, ύστερα από γνώμη του οικείου φορέα και απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, μόνον εφόσον αυτά απαιτούνται από τη φύση και τις ιδιαιτερότητες των καθηκόντων των προς πλήρωση θέσεων (όπως ακριβώς ρητώς προβλέπει η σχετική Οδηγία). Μάλιστα, στην αιτιολογική έκθεση του εν λόγω σχεδίου νόμου διαπιστώνεται η ανάγκη αναθεώρησης του ν. 2683/99 (έως σήμερα ισχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα), μεταξύ άλλων, λόγω της υποχρέωσης «εναρμόνισης διατάξεων του Υπαλληλικού Κώδικα με το κοινοτικό δίκαιο (ιδίως σε ό,τι αφορά τα θέματα του ανώτατου ορίου ηλικίας διορισμού...»).

Από τον συνδυασμό των ανωτέρω συμπεραίνουμε ότι για τον νόμιμο καθορισμό ειδικών ορίων ηλικίας στην πρόσβαση σε κάποια επαγγελματική δραστηριότητα, απαιτείται η ύπαρξη κανονιστικής πράξης που να αιτιολογείται ειδικώς κατά τρόπο, ώστε να προκύπτει μετά βεβαιότητας ότι η εν λόγω θέσπιση ανωτάτου ορίου ηλικίας είναι εύλογη και αναγκαία, υπαγορεύεται από συγκεκριμένο θεμιτό σκοπό και συνιστά ουσιαστική και καθοριστική προϋπόθεση, λόγω της φύσης των συγκεκριμένων επαγγελματικών δραστηριοτήτων ή λόγω του πλαισίου εντός του οποίου αυτές ασκούνται. Προκειμένου να μην μπορεί να θεωρηθεί ότι το καθοριζόμενο όριο ηλικίας εισάγει διακριτική μεταχείριση κατά την έννοια των διατάξεων του Ν. 3304/2005 (και κατ' επέκταση, της Οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου της 27^{ης} Νοεμβρίου 2000), πρέπει η ηλικία να συνιστά αποδεδειγμένα χαρακτηριστικό ουσιώδους σημασίας σε σχέση με την ικανότητα εκτέλεσης συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας (βλ. σχετ. Πόρισμα ΣτΠ για τις αναφορές με ΑΠ 16814.06.5 & 17997.06.4).

Στην προκείμενη περίπτωση η παραμονή σε ισχύ του προβλεπόμενου στο άρθρο 26 παρ. 2γ Ν.1397/1983, όπως έχει επαναφερθεί σε ισχύ προβλεπόμενου ανωτάτου ορίου ηλικίας των 45 ετών, θα πρέπει να δικαιολογείται με βάση την απαιτούμενη κατάρτιση για τη συγκεκριμένη θέση εργασίας από την ανάγκη εύλογης περιόδου απασχόλησης πριν από τη συνταξιοδότηση. Κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει με την ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.9/5625 «Καθορισμός ειδικών ορίων ηλικίας διορισμού του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ.» (ΦΕΚ Β' 466/2003) ΥΑ, στην οποία αναφέρεται αόριστα ότι «ο κατά τα ανωτέρω καθορισμός ανωτάτου ορίου ηλικίας διορισμού υπαγορεύεται από την ιδιάζουσα φύση και τα καθήκοντα του εν λόγω προσωπικού», χωρίς να εξειδικεύεται περαιτέρω ποια είναι η ιδιάζουσα φύση και τα καθήκοντα του εν λόγω προσωπικού.

Ούτε και με δεδομένη την απαιτούμενη προηγούμενη εργασιακή εμπειρία των υποψηφίων για τη θέση αυτή και άρα και την ασφάλισή τους στους οικείους ασφαλιστικούς φορείς θα υφίσταται θέμα αδυναμίας τους προς συνταξιοδότηση λόγω ελλιπούς χρόνου υπηρεσίας.

ΠΡΟΤΑΣΗ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΠ

Επειδή τόσο το ζήτημα του τρόπου υπολογισμού του ορίου ηλικίας κατά τον χρόνο πρόσληψης όσο και η υπαγωγή των επικουρικών ιατρών στον κλάδο ΕΣΥ αποτελούν πρόκριμα για την πρόσληψη του κ. *** στη θέση Επιμελητή Β' *** του Γ.Ν. ***, συνιστούμε, αφού λάβετε υπόψη τα παραπάνω εκτεθέντα κι ενόψει της εκ νέου επιλογής του κ. *** ως πρώτου στον πίνακα κατάταξης από το Δεύτερο Περιφερειακό Συμβούλιο Επιλογής και Αξιολόγησης Επιμελητών Α' και Β' Ιατρών ΕΣΥ κατά τη με αρ. ***/1.10.2007 συνεδρίαση, να προχωρήσετε στην ολοκλήρωση της πρόσληψής του. Σε κάθε περίπτωση παρακαλούμε να μας ενημερώσετε σχετικά για τις απόψεις και τις ενέργειές σας.

Περαιτέρω στο πλαίσιο της ανατεθείσας στον Συνήγορο του Πολίτη αρμοδιότητας προώθησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης στις περιπτώσεις που αυτή παραβιάζεται από δημόσιες υπηρεσίες (αρ. 19 παρ. 1 του ν. 3304/2005), ζητούμε να μας ενημερώσετε για την ειδική αιτιολογία των προβλεπόμενων στη με αρ. πρωτ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.9/5625 ΥΑ ορίων ηλικίας διορισμού ιατρών του κλάδου ΕΣΥ – εφόσον, βεβαίως, είναι τούτο δυνατόν – από την οποία να προκύπτει ότι η θέσπιση συγκεκριμένου κατά περίπτωση ανωτάτου ορίου ηλικίας για κάθε Κλάδο είναι εύλογη και αναγκαία, υπαγορεύεται από θεμιτό σκοπό και συνιστά ουσιαστική προϋπόθεση λόγω της φύσης των συγκεκριμένων καθηκόντων. Παράλληλα θα θέλαμε να μας ενημερώσετε για τη γνώμη του οικείου φορέα, εν προκειμένω του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η οποία λήφθηκε υπόψη κατά τον καθορισμό των ορίων πρόσληψης στην προαναφερθείσα ΥΑ, όπως προβλέπει η διάταξη του αρ. 10 παρ. 11 του ν. 3051/2002.

Ευχαριστούμε εκ των προτέρων για τη συνεργασία σας και παραμένουμε στη διάθεσή σας για κάθε περαιτέρω διευκρίνιση.

Με εκτίμηση,

Δ.Ν. Πατρίνα Παπαρρηγοπούλου

Κοιν.

Διοίκηση Τρίτης Υγειονομικής Περιφέρειας Αττικής
Δεύτερο Περιφερειακό Συμβούλιο Επιλογής
και Αξιολόγησης Επιμελητών Α' και Β' Ιατρών ΕΣΥ
Θηβών 46-48
ΤΚ 185 43 Πειραιάς